Контрольный экземпляр

Зустріч в обкомі ЛКСМУ

КЛИЧУТЬ ГЕРОЇ ПРАЦІ

Це вже стало традицією, виходячи на нові трудові рубежі року, молоді переможці в соціалістичному змаганні Кіровоградщини збираються на ділову раду в обкомі комсомолу. Ось і минулої суботи погожого дня відбулася їх зустріч. З усіх кінців нашого степового краю прибули на ділову розмову кращі з кращих молодих трудівників області.

Важливі питання стояли в робочій програмі зустрічі. Визначені вони грудневим (1974 р.) Пленумом ЦК КПРС, Зверненням Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу, січневим (1975 р.) Пленумом ЦК Компартії України, постановами ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання в 1975 році.

Перший секретар обкому комсомолу Микола Скляниченко, відкриваючи зустріч, детально зупинився на підсумках соціалістичного змагання серед комсомольців і молоді Кіровоградщини у визначальному році, на завданнях комітетів комсомолу, молодих трудівників області, що випливають із рішень III пленуму ЦК ВЛКСМ та IV пленуму ЦК ЛКСМУ. Понад 1700 чоловік вже виконали п'ятирічні плани, майже півтисячі комсомольсько-молодіжних колективів достроково рапортували про завершення виробничих завдань визначального року п'ятирічки. У відповідь на закличне слово Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу під час Всесоюзних комсомольських зборів «Батьківщині, партії — ударну працю, високу якість роботи, відмінне навчання!» повсюди трудова, творча і учнівська молодь області взяла конкретні підвищені зобов'язання на завершальний рік, напружені зустрічні плани.

В роботі ради молодих переможців у соціалістичному змаганні взяли участь Герой Соціалістичної Праці, агроном колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району А. Г. Ігнатьєва, завідуючий інформаційно-методичним центром ЦК ЛКСМУ М. М. Ілляш.

Учасники зустрічі ухвалили лист до комсомольців і молоді області із закликом віддати всі сили, знання і вміння ударному фінішу п'ятирічки.

(Матеріали зустрічі читайте на 2—3 стор.).

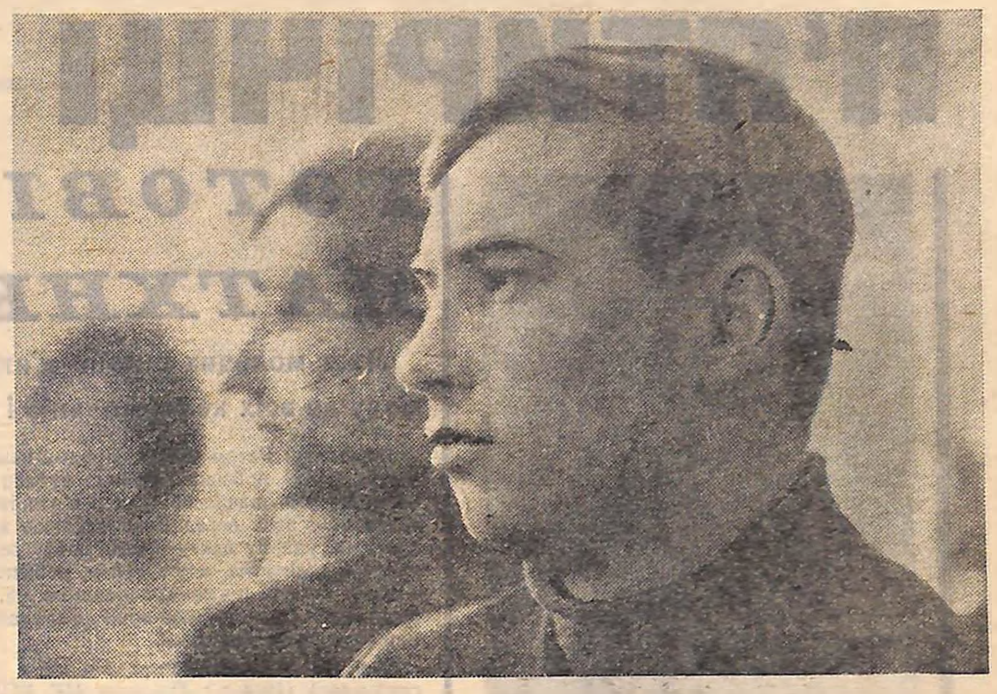

Анатолій БУБЛИК восени минулого року повернувся з армії в рідний колгосп «Шлях до комунізму» Новоархангельського району і сів на трактор Т-74. За короткий строк він виробив 600 гектарів умовної оранки і зекономив 250 кілограмів пального.

Фото В. КОВПАКА.

П'ЯТИРІЧЦІ—УДАРНИЙ ФІНІШ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI № 14 (1962). ● ВІВТОРОК, 4 лютого 1975 року ● Ціна 2 коп.

ДОСВІДОМ ОЗБРОЇТИ ВСІХ

ПЕРШИЙ робочий місяць завершального року п'ятирічки ознаменований великим піднесенням, відзначений високою продуктивністю праці, хорошим напруженим ритмом. Комсомольці, вся молодь Кіровоградщини гаряче сприйняли рішення грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, Звернення Центрального Комітету до партії, до радянського народу. Прості, але хвилюючі слова цих важливих партійних документів. Молоді кіровоградці, натхненно відгукуючись на заклик ленінського Центрального Комітету, у той же час розуміють, що тут потрібна ділова відповідь. Адже мова йде про найголовніше — про плани на завершальний рік п'ятирічки, закладення основ наступної п'ятирічки. Мова йде про наші трудові будні, а значить, про зміст нашого життя, про його мету.

Тому саме конкретна справа виноситься на перший план сьогодні молоддю області. Це переконливо показують Всесоюзні комсомольські збори, які нещодавно пройшли по всій країні, участь в яких взяли тисячі юнаків і дівчат. Збори «Батьківщині, партії — ударний труд, високу якість роботи, відмінне навчання!» продемонстрували згуртованість молоді навколо Комуністичної партії, готовність примножити свої зусилля у боротьбі за комунізм. Глибокий слід залишили в кожному молодому робітникові, колгоспникові слова Леоніда Ілліча Брежнєва, мовлені на ювілейному урочистому засіданні в Кишиневі про те, що наступна, десята п'ятирічка буде п'ятирічкою якості, ефективності виробництва. Вважаючи, що завершальним роком закладається фундамент майбутньої п'ятирічки, саме під таким гаслом вже сьогодні трудяться десятки і сотні комсомольсько-молодіжних колективів, тисячі юнаків і дівчат області. Зараз це найголовніше, над чим повинні працювати комсомольські комітети, первинні організації, комсомольські групи.

В організації дійового соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжні колективи мають спиратися, перш за все, на набутий досвід за минулі роки п'ятирічки. Досягнуто багато — і щодо якості продукції, і достроковим виконанням виробничих планів. І в цій справі — немає ніяких випадковостей.

Ось лише один приклад. Зараз на Олександрійському електромеханічному заводі 35 виробів виходять з державним Знаком якості, що складає 92,4 процента всієї продукції, яка випускається. Чотири бригади трудяться вже в рахунок десятої п'ятирічки. І це теж істотна закономірність. Вже більше десяти років комітет комсомолу підприємства турбується про розвиток науково-технічної творчості заводської молоді, підвищення технічної і загальної освіти, про високу трудову дисципліну. За чотири роки п'ятирічки понад чотириста молодих робітників та інженерно-технічних працівників подали близько семисот раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом на сотні тисяч карбованців. Гласність змагання, постійне піклування про кращих молодих трудівників — все поставлене на службу ефективності виробництва, високим показникам якості. І сьогодні комсомольська організація електромеханічного пожинає плоди, у найвищому значенні цього слова, плоди, вирощені щоденною турботою про соціалістичне змагання, використання дійових його ричагів.

Вся країна знає ім'я одного з кращих послідовників славного механізатора двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова лауреата премії Ленінського комсомолу, бригадира тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Василя Моторного. В минулому, здавалося б не дуже сприятливому, році колектив, який він очолює, зібрав зернових по 60,4 центнера з площі близько 900 гектарів, в тому числі по 105 центнерів зерна кукурудзи, добився загальної економії на суму близько 9 тисяч карбованців. З року в рік Моторний виправдовує і високе звання Героя Соціалістичної Праці, і звання комсомольського лауреата. А Новоархангельська районна комсомольська організація в дев'ятій п'ятирічці не тримала цінний досвід Василя Моторного під замком, а робила все, щоб він став надбанням всіх молодих механізаторів району.

Земляк Моторного ланковий Василь Давискиба виростив по 101,7 центнера кукурудзи в зерні на площі 306 гектарів. А ланкова колгоспу імені Леніна цього ж району Валентина Єфременко — по 104 центнера. У завершальному році п'ятирічки Валентина зобов'язалась виростити 105-центнерний врожай важливої культури. І ми віримо її слову, оскільки воно опирається на досить авторитетний досвід.

На жаль, сьогодні доводиться говорити про те, що такий важливий важіль підвищення ефективності виробництва як розповсюдження передового досвіду, протягом чотирьох років п'ятирічки використовувався далеко не повністю. Саме цей прорахунок є однією з причин того, що далеко не всі молодіжні колективи виконують свої соціалістичні зобов'язання, виробничі плани.

Активна пропаганда досягнень передових колективів, окремих самовідданих молодих працівників, вивчення і впровадження виробничого досвіду поруч з впровадженням досвіду організаційної роботи — головна комсомольська справа.

В ПАМ'ЯТІ ЛЮДЕЙ— ПОДВИГ „СПАРТАКА"

ІХ — ТРИСТА. Це юнаки і дівчата, які готуються стати в заводських цехах до токарних верстатів, поповнити бригади слюсарів, ливарників. Але сьогодні вони йдуть на перший урок не в технічний кабінет. Зібралися в актовому залі МПТУ № 6. Як на свято. Бо це — урок мужності. Кожен може сказати своє слово про людину, доля якої стала світлом у житті. Учні групи № 18 знають про подвиг танкіста Олександра Безсонова, який здійснив свій подвиг в селі Зеленому Петрівського району. В першій групі йшла перед цим розмова про Героїв Радянського Союзу Архипа Маніту і Василя Галушкіна. Юнаки і дівчата групи № 8 хочуть все знати про подвиг 103 партизанів і підпільників Кіровограда, які загинули смертю хоробрих в боротьбі з ворогом.

Викладач суспільствознавства Василь Лук'янович Штефан, відкриваючи урок мужності, підсумував результати пошуків комсомольців училища.

Його розповідь продовжують учні. Кожен з них захоплений мужністю комсомольців підпільної комсомольської організації «Спартак» села Красногірки Голованівського району. Слова Станіслава Литвинчука — про партизана лейтенанта Радянської Армії Петра Граматчикова, з яким юні спартаківці звільняли на станції тих, кого гітлерівці везли в Німеччину.

СТІЙКІСТЮ ВАШОЮ ЖИВЕМО...

— А я з хвилюванням читала на сторінках обласної молодіжної газети про бій під Красногіркою, — мовить Людмила Махоніна. — Тоді, влітку сорок першого, наші воїни стояли на смерть. Бійці 96-ї стрілецької дивізії знищили десятки ворожих танків, кулеметів. Полковник Іван Шепетов і майор Геннадій Міклей виявили велику мужність і героїзм. І їм нагорода Вітчизни — Золоті Зірки. Комсомольці Красногірки теж хотіли бути гідними подвигу радянських солдатів, які грудьми стали перед загарбниками. Люба Римар, Михайло Громовий, інші їх друзі, помстившись за товаришів, загиблих батьків і братів, мужньо стояли перед своїм катом.

— Вони були готові до випробувань, — підкреслив Василь Шкурник. — Юнаки і дівчата з Красногірки хотіли бути схожими на героїв Трипілля, свою долю вони поєднували з мужністю молодих літ Миколи Островського. І клятва в них була спартаківська: «Свобода або смерть!».

Для Люби Шеломієнко імена Павки Корчагіна і юних героїв «Спартака» теж перші серед тих звитяжців, на яких вона хоче бути схожою:

— Бо їх серця спалахнули, щоб ми йшли в революцію далі...

Під час уроку мужності юнаки і дівчата згадали простих радянських солдатів, які подолали дороги війни від Волги до Берліна, виконавши свій священний обов'язок перед Вітчизною. Про них вирішили зібрати якнайбільше матеріалів і відкрити історію їх подвигів кожному. Комсомольці училища підуть до ветеранів, які живуть в їхньому домі, на їх вулиці. Зустрінуться з матерями загиблих синів, з синами воїнів-фронтовиків. Щоб в день 30-річчя Перемоги згадати всіх, хто віддав життя за наше щасливе сьогодення.

М. ВІНЦЕВИЙ.

м. Кіровоград.

П'ЯТИРІЧЦІ — УДАРНИЙ ФІНІШ

Вони зустрілися в обкомі комсомолу, щоб сказати заключне слово про успіхи в визначальному році, обмінятися досвідом, намітити плани для ударного фінішу п'ятирічки.

На фото (зліва направо): бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Родина» Ульяновського району А. ХАРКАВИЙ; продавець магазину № 2 села Черняхівки Кіровоградського району Є. УШАКОВА, телятниця колгоспу «Дніпро» Онуфріївського району Н. ПАНЧИШИН, завідуюча сортосадом колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району, Герой Соціалістичної Праці А. Г. ІГНАТЬЄВА з групою молодих переможців соціалістичного змагання області; ланкова комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи колгоспу імені Леніна Новоархангельського району В. ЕФРЕМЕНКО; а слюсар-монтажника з Олександрійського електромеханічного заводу В. ГЛУЩЕНКА сфотографовано на його підприємстві.

Фото В. КОВПАКА.

ГОТОВІ НА ТРУД НАТХНЕННИЙ

Лист молодих героїв п'ятирічки, учасників зустрічі в обкомі комсомолу до всіх комсомольців і молоді орденоносної Кіровоградщини

Ровесники! Разом з усім народом нашої країни ми на своїх робочих місцях кували трудову перемогу у визначальному році п'ятирічки. Синівський обов'язок перед Батьківщиною кличе нас знову на ударну вахту праці. Вахту особливу за своєю важливістю, адже відлік робочих змін до фінішу дев'ятої п'ятирічки пішов на дні. Від кожного з нас залежить, щоб вони до останнього були найбільш продуктивними.

Сьогодні нашою програмою дій є документи грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. У відповідь на заключне слово партії під час Всесоюзних комсомольських зборів ми дали слово: «Буде ударний фініш п'ятирічки!», ми підтримали ініціативу молодих москвичів в рік тридцятиліття Перемоги — працювати «За себе і за того хлопця».

Дорогі товариші по праці!

Боротьба за виконання і перевиконання виробничих планів п'ятирічки повинна стати першочерговим нашим завданням. Нехай сумління тривожить кожного за недодані деталі, невикористані хвилини, втрачені центнери і кілограми продукції. Давайте кожного робочого дня, що наближає нас до фінішу п'ятирічки, працювати по-ударному, по-комуністичному. Ми можемо, і нам під силу вчорашні рекорди робити нормою для всіх. В цьому нам підмога — товариська взаємодопомога і виручка, широка гласність соціалістичного змагання.

Кличемо вас, наші ровесники, не пошкодувати своїх сил, таланту і майстерності, енергії і знань, щоб виконати з честю плани, намічені партією! Забезпечимо завершальному року ударний темп, п'ятирічці — ударний фініш!

За дорученням учасників зустрічі: **І. ІВАНОВ** — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка», **А. ХАРКАВИЙ** — бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Родина» Ульяновського району, **В. ЕФРЕМЕНКО** — ланкова комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені Леніна Новоархангельського району, **О. СНІСАРЕНКО** — машиніст електровоза станції Помічна, **Г. ХОРЕНЖЕНКО** — ланковий комсомольсько-молодіжної буряківничої ланки колгоспу «Заповіт Леніна» Знам'янського району, **В. СТОЛЯРЕВИЧ** — доярка Олександрійського цукрокомбінату, **М. ЛАНКРАТОВ** — комбайнер колгоспу імені Фрунзе Долинського району, **В. РАЗОН** — слюсар Морозівського вуглерозрізу міста Олександрії.

Диктує хліборобська совість

говорить бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Родина» Ульяновського району Анатолій ХАРКАВИЙ.

МЕНЕ, як хлібороба, не полишає щире почуття гордості, що наша республіка вже два роки підряд виходить на мільярдний рубіж. До цієї доробку зробили внесок і молоді механізатори бригади. Минулого року на площі 4131 гектар виростили і зібрали в колгоспі по 40,8 центнера зернових, на 1727 гектарах — по 50,4 центнера озимої пшениці. Немає ручної праці на полі, все переклали на сталеві коні — трактори та сталеві корабліи — комбайни.

В розпорядженні нашої бригади — 45 тракторів всіх марок, які випускають вітчизняні заводи. Зроблено це — яка відповідальність і довіра молодим механізаторам! І ми в боргу за віру в нас не залишаємося. Своїми силами настелили п'ять тисяч квадратних метрів твердого покриття і весь машинний парк та начіпний інвентар зберігається в хороших умовах. Від цього стан служби техніки у нас значно перевищує розрахунки.

Дорогу в бригаді проходить перевстановлення механізаторів. Зараз мають екзамени на підвищення кваліфікації, 12 чоловік послали на короткотермінові курси. Знання — міцний плюс господарське ставлення до неї якісно позначається на врожаї. У п'ятирічці добилася бригада щорічних приростів врожайності вирощуваних нами врожаях. Лише 3 до 5 центнерів на гектарі. Так було і надалі — це наше тверде слово, бо є мрія в кожного мого товариша, щоб 50 центнерів зерна з гектара стали мінімальним рубежем.

Поки що говоримо про кільцевий показник зерна на гектарі. Так, країні потрібно якнайбільше пшениці, кукурудзи, ячменю, вівса, гороху... Нові рубежі і планування викликали нас, механізаторів, слова Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, висловлені ним у Кишиневі про те, що наступна п'ятирічка буде п'ятирічкою якості. До сьогодні в бригаді поняття якості зводимо до якості догляду і використання техніки та остаточної кількості зібраного врожаю. А чи не пора задуматися над якістю вирощеного зернини, кореня буряка, картоплі?.. А зараз всі помисли про український мільярд в завершальному році п'ятирічки.

Під майбутній врожай виорали вже із запланованих шістнадцяти сім тисяч тонн органічних добрив. Техніка майже вся готова вийти в поле.

ВИКЛИКАЄМО КРАСНОДАРЦІВ

Із виступу ланкової комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи колгоспу ім. Леніна Новоархангельського району Валентини ЄФРЕМЕНКО, яка нещодавно на зустрічі в редакції газети «Комсомольская правда» підписала лист молодих майстрів ланів товаришам по праці.

Під час зустрічі разом з групою молодих хліборобів я побувала в Краснодарському краї. Мене цікавила кукурудза, перш за все. Затрати праці на вирощуванні цієї культури в Краснодарському краї — мінімальні, відповідно і затрати коштів менші. Нашим кукурудзоводам є чому і потрібно повчитися у своїх кубанських друзів. В колгоспі «Победа» Кавказького району Краснодарського краю від імені членів нашої ланки я уклала договір на соціалістичне змагання з комсомольсько-молодіжною ланкою кукурудзоводів, очолюваною Володимиром Черненком. В минулому році їх колектив виростив по 72,8 центнера качальної в зерні, ми — по 104,1. Але у них затрати на центнер вирощеного зерна майже в півтора раза менші. От і будемо вчитися: вони у нас — як добиватись 100-центнерних врожаїв, ми у них — як вирощувати дешевше. В зустрічному плані на нинішній рік ми зобов'язалися виростити і зібрати по 105 центнерів зерна кукурудзи.

За союз серпа і молота

— шефський девіз формувальників комсомольсько-молодіжної бригади ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка» проголошує її бригадир І. ІВАНОВ.

Гаряча пора в передноссівний період не лише у хліборобів. Лани щовесни чекають нових машин з маркою «Червоної зірки». Багато потрібно їм наших сівалок. Тоді приступаємо до виконання державного завдання — особливого, напруженого, коли і строки стислі, і вимога до якості підвищена — адже машина з цеху йде одразу в поле, в роботу.

Я працюю разом з напарником Володимиром Бесєдою. Ми часто залишаємося після зміни і виготовляємо запасні частини до сівалок на вільних робочих місцях. Так роблять всі хлопці. Минулого року завод поставив господарствам країни запчастини набагато раніше строку. Включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання і в завершальному році п'ятирічки молоді червонозорівці ділом допоможуть селу. Штабом шефських за'язків з молодими хліборобами стане завком комсомолу.

ВАШ РЕЗЕРВ — НАДБАННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

Післямова Героя Соціалістичної Праці агронома з колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району А. Г. ІГНАТЬЄВОЇ по закінченні зустрічі молодих героїв п'ятирічки.

ІМЕНИТІ молоді трудівники зібралися на традиційну зустріч в обкомі комсомолу. Заслужено імениті — своєю працею, совістю робітничою, хліборобською. Господарями відчувають вони себе в цехах і в полі, на фермі і за креслярською дошкою, бо коли б не мали такого почуття, то важко було б уявити їхні рекорди і понадрекорди, сміливість творчого пошуку у вирішенні серйозних проблем, питань. Мені, як представниці старшого покоління, приємно бачити таку зміну — на юнь області, яку уособлюють учасники зустрічі, можна покластися у найвідповідальніших справах, без перебільшення.

Увагу свою, слухаючи розмову молодих робітників, механізаторів, тваринників, зосередила ось на такій думці. Адже кожен виступаючий говорив не лише про досягнення й плани на завтрашній день. В різній мірі — хто детальніше, хто побіжно — вчувалося бажання розповісти й про те, як добиваються перевиконання змінних норм, надплановоі врожайності, надоїв. Словом, мова йшла про досвід: і такий, що вже маємо, і той, що вирішили запозичити. Від того ділова вийшла розмова, конкретна.

А як же справи йдуть з поширенням передових методів праці? Одверто — поки що не так, як хотілося б. Слова виходить: досвід є, і багатий, та надбанням він став далеко не всіх. Хоч би й такий приклад: ланка Валі Єфременко, на жаль, єдина в області. Зізнайтеся, ми всі знаємо, скільки виростили кукурудзи на лані Валентининого колективу, а що рахунок чого добились рекордів, ідуть далеко не всі. Думаю, таке упущення не від того, що Єфременко з своїми товаришами приховує секрети родючості кукурудзяних гектарів. Комітетам комсомолу потрібно чітко вивчитись в напрямку, аби досвід передовиків став надбанням загальним. Про це чітко сказано в постановах ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання на п'ятирічки. Передовий досвід — наш найоцінений резерв в боротьбі за підвищення ефективності виробництва в всіх ділянках народного господарства. На ударній вахті фінішу п'ятирічки потрібно використати його сповна.

ЗА ТОГО ХЛОПЦЯ

ПОВЕРНЕННЯ ОЛЕГА НЕКОРИСТЕНКА

Моя Устишівко квітуча,
Тебе як матір я люблю.
І за життя твоє
щасливе
Готовий вмерти у бою, —

писав понад тридцять років тому наш земляк О. Некористенко. Щирість цих слів молодий поет ствердив коротким і яскравим, наче спалах зірки, життям. Виховуючись в сім'ї сільського вчителя, Олег змалку вилелікав у серці глибоку шану до рідного краю, до його чудових людей. Після закінчення десятирічки вчився у педінституті, звідки пішов на дійсну військову службу в ряди Радянської Армії. Згодом хоробро бився проти фашистських загарбників. В одному із запеклих боїв дістав тяжке поранення. У переможному 45-му відважний моряк Чорноморського флоту О. Некористенко помер від фронтових ран.

«Ні! — сказали молоді хлібороби колгоспу імені Кірова. — Сильні духом непідвладні смерті. Вони вічно живі в пам'яті народній, у звитяжних ділах земляків.»

Члени комсомольської групи автогаража цього господарства нещодавно на Всесоюзних комсомольських зборах обговорювали лист Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва комсомольцям міста Москви — переможцям соціалістичного змагання. Молодь столиці звернулася до всіх ровесників країни із закликом працювати в рік 30-річчя Перемоги під девізом «За себе і за того хлопця», за тих, хто поліг на полі бою заради світлого сьогодення.

Слово бере шофер комсомолець Костянтин Рябоволо:

— Пропоную прийняти до складу нашого комсомольсько-молодіжного колективу героя-земляка Олега Некористенка і протягом 100 днів — до річниці Перемоги включно, виконувати за нього виробничу норму.

— Гроші, зароблені нами, внесемо у комсомольську копилку п'ятирічки, — додав водій, молодий комуніст. Микола Грабовий.

Всі одностайно проголосували за те, щоб Олег Некористенко став восьмим членом комсомольсько-молодіжного колективу. В рішенні зборів записали: «Одностайно підтримавши ініціативу комсомольців-москвичів, розпочати на честь [illegible] славної Перемоги [illegible] денну трудову вахту під девізом «За себе і за того хлопця».

— Живі в народній [illegible] твоїй.
Ті, що упали на [illegible]
Горять у нашому [illegible]
Цвітуть у нашому [illegible]

це теж написано О. Некористенком. «Це [illegible] по про нього», — [illegible] працелюбна молодь [illegible] госпу імені Кірова.

С. [illegible]ГОРЧУК,
член комітету комсомолу [illegible] колгоспу «Ме[illegible]

ДІЄ ШТАБ «РВР»

Як і в усіх школах району, у нас іде підготовка до святкування 30-річчя Перемоги. Проводяться зустрічі, збираються матеріали про учасників Великої Вітчизняної війни, оформляються нові альбоми, стенди. Для того, щоб цілеспрямовано проводити цю роботу, комсомольці й піонери створили штаб «Реввійськради». Входять до нього учні 4—10 класів.

Одна з останніх справ ерверівців — урок мужності. На ньому старшокласники почули розповідь учасників збройної боротьби з фашизмом В. М. Крецула, Л. Г. Пендюри, М. О. Челодюка.

Зараз піонерські загони і комсомольські групи готуються до конкурсу стройової пісні, пишуть твори, готують малюнки на конкурс, присвячений 30-річчю Перемоги.

Є. ЛЕВАДЛО,
старша піонервожата Петроострівської середньої школи.
Новомиргородський район.

БУТИ ГІДНИМИ ПОДВИГУ

ЦЯ ДАТА монументом Слави височить над усіма поколіннями радянських людей. 9 Травня — свято Перемоги. Наші батьки й діди — солдати Вітчизняної звели його титанічним ратним трудом і передали в спадок нам, молодим: дивіться, учіться, міряйте життя своє й діяння найвищою міркою — міркою крові, пролитої за незалежність Батьківщини.

Ми пам'ятаємо про це. І намагаємось в усьому бути гідними подвигу батьків, воскресити його в усій величі. За ініціативою комсомольців 27-ї середньої школи міста учні Кіровограда стали учасниками операції «Пам'ять батьків гідні». Під час першого етапу в жовтні — листопаді 1974 року школярі пройшли місцями партизанських дій, побували там, де проходила лінія оборони Кіровограда, де в січні 1944 року точилися кровопролитні бої за визволення міста.

Ще до початку операції учні школи-інтернату № 2 з рюкзаками на плечах пройшли шляхом легендарного степового рейду партизанів Наумова. Учні інших шкіл побували на екскурсіях в Підлісному, Корсунь-Шевченківському, в Чорному лісі та інших історичних місцях, пов'язаних з визволенням України. В навчальних закладах відбулися зустрічі з ветеранами війни. Так, учні СШ № 10 зустрілися з бійцями Вітчизняної І. Я. Смольком, С. А. Матіняном, В. Г. Ляшенком, комсомольці СШ № 34 прослухали розповідь про фронтові будні Героя Радянського Союзу М. Ф. Радіонова, учасника трьох війн Б. С. Царюка. У багатьох школах побував полковник запасу В. П. Повійчук.

А скільки несподіваних і таких необхідних відкриттів зробили для себе учасники операції «Червона гвоздика»! Вони обійшли всі будинки свого району з метою дізнатися про кожного з ветеранів війни.

Зараз у міському Палаці піонерів експонується цікава виставка. Панки з творами учнів, малюнки, плакати, вишивки, різьба по дереву, газети і фотографії фронтової пори, альбоми — все це розповідає про подвиг нашого народу в роки Великої Вітчизняної війни. Виставка — своєрідний звіт учнів обласного центру про творчість, присвячену 30-річчю Перемоги.

Міський штаб «Юність» підвів підсумки першого етапу операції «Пам'ять батьків гідні». Переможцями визнано комсомольські організації середніх шкіл №№ 4, 5, 6, 10, 11, 13, 21, 27.

Т. СМОЛЕНЧУК,
член комсомольського штабу «Юність» Кіровоградського Палацу піонерів.

Володимир БОНДАРЕНКО

СПАДКОЄМЦІ

Партквиток

Комсомолу сім'я велика —
Найточніша з моїх адрес.
Та вважаю себе довіку
Дійсним членом КПРС.
... В сорок третьому, після бою,
Хоч було до зарізу ніколи
Комуністи частини Н-ської,
Як годиться — партзбори
скликали.
Зал засідань знайшовсь на
славу —
Ліс. Мов килим прослався мох...
Батько мій подавав заяву,
Але нас прийняли обох.
Це не просто казкова повість —
Це в майбутнє високе крок:
Моя совість, синівська совість —
Найвимогливіший партквиток.
Я чиїхось не хочу подвигів
Приписати собі, о ні! —
З того дня до останнього подиху
Комуніста не вбить в мені.
Буду в смерті непереможеним,
Буду сильним і молодим, —
Батько вірив в моє народження,
Значить, вірив мені завжди.
Чуєш, тату, не розповісти,
Скільки буде це перемог!
Я і батько... Ми — комуністи,
В нас один партквиток на двох.

Як шинель з батьківського плеча

Вечір між заметами-корчами
Кинув фіолетову пастель.
Йде з роботи стомлений Корчагін,
На ходу знімаючи шинель.
...Стали зими сонячними веснами,
І у нас нікому не віднять:
Вже давенить накатана колесами
Залізниці крицева лижня.
Тут начало. Тут початок БАМу,
Ще одне продовження звитяг...
Сніг хрумтить під нашими ногами,
Мов капуста свіжа на зубах.
Кличуть далі, кличуть небокраї
В штикову хуртеча зустріча...
Наші ж груди пам'ять зігріває,
Як шинель з батьківського плеча.

Комсомольський мотив

Не по-ровесницькому гучно
Балакуни живуть на світі
І все навколо власноручно
Чомусь бажають охопити.
Мені не заздрісно, напроти —
Я співчуваю отаким.
Тому вважаю стаж роботи
Своїм семестром трудовим.
Щоправда, довший за мінулі
На скількись літ, на скількись
зим...
Рахуйте ж дні мої, зозулі,
Коли спинитись — доповім...
Дадуть наказ: «Не відступати!» —
Вже не зійду із рубежів...
Коли ж закінчаться гранати —
Я серце кину в ворогів.

В день, коли вилітають космонавти

Ми давно вже навчились
правильно
Вимовляти космічні терміни.
У часи зоряного плавання
Ще до старту ждемо повернення.
Угамовуючи турботу,
Затихають материки.
Космонавти! Вас ждуть з польоту
І земляни, і земляки.
Вам судилось уже сьогодні
Прокладати до Сонця путь,
Та орбіти, які завгодно,
Серця матері не минуть.
Піднімаються в ньому бурі
Із неспокою, із любові,
А в далекому Байконурі
До польоту уже готові.
Йдуть до старту не за
рекордами —
Так раніше ішли до бою...
І дорога стрілою гордою
Виростає за їх спиною...

У лісі

А ліси давно перешачив
Часу ледь уловлюваний плин.
Та ніхто по-справжньому не
бачив
Вічно кільцювання деревин.
Треба у світанок йти прозорий,
Щоб, наповне, вгледіти при дні,
Як у білі скрині осокорів
Час ховає перстні чарівні.

Лист

Вчительці Кіровоградської СШ № 5 Глущенко Галині Олександрівні, про яку з вдячністю згадують випускники.

Передати привіт — незручно,
Написати листа — ще важче,
Я зостався для неї учнем,
Але учнем якимсь невдачним.
В чому помилка, як узнати? —
З нею раджусь, мабуть, усоте...
А в кінечному результаті —
Рівнокількісні «за» і «проти».
Все, здавалось, просякло груднем
І, хоч я не боюсь біди,
Перед кожним робочим буднем
Озуваю її сліди.
І скидаю після уроків,
Подолавши найважчу путь,
Але кроки, нечутні кроки
Заважають мені заснуть.
І не треба мені вчитувать,
Якби ви не були праві:
Лише маму свою та вчительку
Я всерйоз називав на «Ви».
Це звертання несу крізь дати,
Крізь сніги і луги зелені...
Може, будете в школі п'ятій:
Передайте уклін від мене.

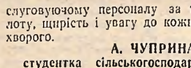

ЧИТАЧ ДЯКУЄ:

Добрі люди в білих халатах

Хвороба завжди застає зненацька. Так трапилось і в мене. Довелось лікуватись у лорвідділенні Кіровоградської центральної лікарні, яким завідує Віктор Миколайович Самоходський. Мені зробили дві операції. І тільки дякуючи умілим рукам Віктора Миколайовича, його терпінню, уважному ставленню, до речі, не тільки до мене, а й до всіх пацієнтів, все обійшлось благополучно.

Хочеться від душі подякувати цій людині, а також всьому обслуговуючому персоналу за теплоту, щирість і увагу до кожного хворого.

А. ЧУПРИНА,
студентка сільськогосподарського технікуму по підготовці керівних кадрів колгоспів і радгоспів.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ:

«В цьому році я закінчую десять класів і дуже хочу набути професію швачки, але не знаю, де. Дуже прошу допомогти мені».

К. ВОВНЕНКО.

смт. Помічна.

Від редакції: Омріяну професію ти можеш набути в Кіровоградському технічному училищі № 4 (вул. Гоголя, 79). Можливий і інший варіант — Кіровоградська швейна фабрика приймає на роботу і робітниць без професій, учнів.

Спорт

Минулого тижня відбулося чергове засідання оргкомітету по проведенню обласної спартакіади і підготовці до фіналів VI Спартакіади УРСР. Фізкультурні працівники спортивних товариств, облспорткомітету, тренери повели розмову про стан готовності збірних команд області до спартакіадних стартів. Учасники засідання говорили про невирішені проблеми, які заважають спортсменам підвищувати свою майстерність з тим, щоб під час фінальних поєдинків бути на рівні з кращими командами республіки.

На засіданні виступила голова оргкомітету, заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко.

ХТО НА ПОМОСТІ?

ОТЖЕ, рахунок спартакіадного балансу збірної Кіровоградщини відкрито — є 184 очка. Тепер на черзі поєдинки важкоатлетів. Свою майстерність вони продемонструють 15—20 квітня в місті Ворошиловграді. Хто ж вийде на спартакіадний поміст, яких результатів ми можемо чекати від важкоатлетів нашої області?

Старший тренер команди Георгій Машнягуца настроєний оптимістично. Оцінюючи можливості кожного свого вихованця, він відзначає їх зросту майстерність.

— На минулій спартакіаді в нас були значні прорахунки, хлопці допускали помилки в технічній і фізичній підготовці. І тому ми потрапили в кінець турнірної таблиці. Нині показники важкоатлетів значно вищі...

Неабиякі надії тренер покладає на Юрія Ющенка. Він виступатиме в другій півважкій ваговій категорії. Про його сходження можна судити хоча б з того, що на першості республіканської ради ДСТ «Колос» світловодський майстер спорту вийшов на третє призове місце. Вдало виступив він і під час республіканських стартів сільських ігор. У ривку Ю. Ющенко тепер бере штангу вагою 147 кілограмів, в поштовху — 185.

У півсередній вазі кандидатом до збірної заявлений майстер спорту Микола Мишоловка з Ульяновки. Свої результати він значно поліпшив під час служби в рядах Радянської Армії. На сільських іграх в республіці його ім'я було серед шести кращих. А нині на тренуваннях Микола в сумі двох вправ довів свій результат до 275 кілограмів.

Після травми ввійшов у форму і сам Георгій Машнягуца, який виступає в легкій вазі. Непогані показники тепер і в середньоваговика Вячеслава Рогозіна: ривок — 125 кілограмів, поштовх — 165.

Відоме в області ім'я олександрійського штангіста Олега Богданова. Він не раз виборював чемпіонські титули Кіровоградщини, успішно виступав на республіканських змаганнях спортсменів «Колоса». На жаль, нині Богданов позбавлений умов для підвищення майстерності. З спортзалу, де працювала секція важкоатлетів, поміст забрали, тому важковаговик не тренується вже кілька місяців. Але фізкультурні активісти Олександрії з байдужістю поставились до цього...

Зростання чекає тренер і від Юрія Нестеренка, Олександра Рогозіна, Михайла Дмитрієва, Валентина Жуковського...

— Але хотілося б бачити серед кандидатів до збірної більше нових імен, — зауважує Г. Машнягуца. — Та, на жаль, вибір дуже вузький. І все це тому, що число важкоатлетичних секцій, які працюють в колективах фізкультури області, тепер менше, ніж в минулі роки. Ми не бачимо штангістів «Спартака», «Трудових резервів», «Динамо». Серед тих, хто не дбає про розвиток важкої атлетики, не тільки олександрійці. Якщо, наприклад, в шахтарському місті немає спортивної бази, то в Світловодську вона краща, ніж будь-де. Але там працює лише один тренер, на громадських засадах...

Машнягуца не говорить про умови, в яких тренуються спортсмени Кіровограда. Проте, і вони потребують більшої уваги. В одному залі на поміст Машнягуца виводить чотири групи важкоатлетів. Тут же повинен працювати з своїми вихованцями ще й тренер Вячеслав Рогозін. Дві групи він має можливість тренувати лише дві години...

Можна було б чекати кращих показників у масовості і майстерності важкоатлетів, якби в нас влаштовувались частіше змагання між командами всіх районів і міст області, якби мірялися силами кращі штангісти спортивних товариств. Однак такі поєдинки проводяться від випадку до випадку, з досить незначним числом учасників.

І все ж члени збірної області готуються до спартакіади по-бойовому. Більшість з них тренуються по шість разів на тиждень. Головну увагу Г. Машнягуца звертає на фізичну і технічну підготовку спортсменів. Напередодні фінальних спартакіадних стартів кіровоградці візьмуть участь в кількох товариських матчових зустрічах з кращими важкоатлетами республіки. І це теж збагатить їх досвідом, дозволить випробувати себе, рівняючись на серйозних суперників.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

ШТУРМАН ПОЧИНАЄ БІЙ

ПЕРЕГЛЯДАЮЧИ якось архівні документи, я натрапив на пожовклий аркуш паперу. Це був нагородний лист на начальника штабу бомбардувального авіаполку майора М'ягкого.

Ми воювали разом, пройшли чимало фронтових шляхів — допомагали наземним військам громити фашистів на передньому краї, піддавали масованим ударам залізничні вузли, аеродроми, вирушали в глибокий тил, літали на Кенігсберг, Данціг, Варшаву, Будапешт, Хельсінкі, Берлін, вели бої в небі України, допомагаючи військам 2-го Українського фронту визволяти Дніпропетровщину, Кіровоградщину, гнати ворога на захід.

Наш полк став гвардійським, Червонопрапорним, носив почесне ім'я Сталінградсько-Катовіцького. Сотні воїнів полку нагороджені орденами і медалями, а 29 кращим з кращих соколів присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Багато нагород заслужив і Михайло Григорович М'ягкий — ордени Леніна, Червоного Прапора, Червоної Зірки, Вітчизняної війни, численні медалі. Та в нагородному листі, що лежав переді мною, йшлося про його перший орден, одержаний в 1941 році за участь в тяжких боях за рідну радянську землю.

...ЯСНОГО серпневого дня від Мелітополя вилетіла ланка бомбардувальників ІЛ-4. Набираючи висоту, вона взяла курс на північний захід. Над літаками — блакитне небо. Яскраво світило гаряче літнє сонце. Широкою срібною стрічкою промайнув красень Дніпро. На захід від Кривого Рогу пожвавішав рух на шляхах. Незабаром — фронт. Та як його визначити? В районі Умані, Новоукраїнки Червона Армія вела тяжкі бої з ворожими військами, які, незважаючи на величезні втрати, просувались на схід і на південь до Чорного моря. Ліворуч пролив степовий Бобринець. Штурмани помітили колону гітлерівських танків і автомашин, що, здіймаючи куряву, прямувала в район Новоукраїнки. Вниз полетів вантаж бомб, спалахнули факелами ворожі машини, дим змішався з курявою. Штурман ланки М. Г. М'ягкий задоволений: відбомбувалися влучно, можна й повертатися на Мелітополь.

Та якось раптово ланку атакували «мессершміти». Розпочався нерівний повітряний бій. Мужньо захищали свої бомбардувальники повітряні стрільці. Все ж літак, на якому був майор М'ягкий, загорівся, дістав значні пошкодження. Більше тридцяти хвилин екіпаж продовжував політ. Вогонь підповзав до кабіни льотчика Попеля. На ньому загорівся комбінезон, їдкий дим не давав дихати, і льотчик не витримав, залишив літак. Однак висота польоту була вже дуже мала, парашут не розкрився, і лейтенант Попель загинув. А майор М'ягкий, виявляючи витримку, спокій, майстерність, міцно тримав штурвал, обрав рівну площину і посадив палаючий бомбардувальник у степу за Дніпром. Відважний штурман був тяжко поранений в голову і спину, обгоріли руки, обличчя, але він врятував життя комсомольців — стрільця-радиста і стрільця, які втратили багато крові і знепритомніли.

«...За відмінну організацію бойової роботи 229-го авіаполку, за участь у бойових вильотах, за виявлені відвагу і винахідливість у боях з фашистськими загарбниками на території Радянської України майор М'ягкий заслуговує нагороди орденом Червоного Прапора», — цими словами завершується нагородний лист. Згодом він одержав цю почесну урядову нагороду. Першу — в роки Великої Вітчизняної війни...

НЕЩОДАВНО я побував у Києві на вулиці Гвардійській, де мешкає полковник у відставці М'ягкий. Ми довго розмовляли з Михайлом Григоровичем, згадували бойовий шлях полку, своїх друзів-побратимів.

Захоплення авіацією, якій ветеран віддав багато років свого життя, передалося синові Борису, нині льотчикові Військово-Повітряних Сил країни, онукові-комсомольцю, який вчиться у Вищому авіаційному училищі.

— Отже, авіадинастія в родині М'ягких? — зауважив я.

— Так, але це явище звичайне, — не без гордощів відповів Михайло Григорович.

Ветеранові громадянської і Великої Вітчизняної воєн уже за сімдесят. Через рік він відсвяткує свій півстолітній партійний стаж. Але й тепер наш колишній начштабу ставний, міцний, життєрадісний, дотепний.

Михайло Григорович часто виступає перед трудящими, молоддю, розповідає про героїзм і мужність радянських воїнів, які билися на смерть з ненависним фашизмом, щоб нині мирним було небо над нами.

О. КОТ,
Герой Радянського Союзу,
гвардії полковник запасу.

Йде Всесоюзний місячник оборонно-масової роботи

Пожвавилась оборонно-масова робота в первинній організації ДТСААФ Олександрійського індустріального технікуму. Юнаки та дівчата продовжують пошук воїнів-ветеранів, зустрічаються з героями-земляками. Кожен комсомолець в дні Місячника оборонно-масової роботи візьме участь в стрілецьких змаганнях. Перший наставник в учнів технікуму — учасник Великої Вітчизняної війни викладач початкової військової підготовки капітан запасу В. М. Горяка.

На фото: учні технікуму розбирають автомат на швидкість.

Фото М. ПАЛЬЧИКА.

КОМІТЕТ ОБИРАЄ ОРІЄНТИР

ГОТУЮЧИСЬ до 30-річчя Перемоги, первинні організації ДТСААФ заводу імені Ленінського комсомолу Комсомольська-на-Амурі, колгоспу «Дружба» Червоноармійського району Донецької області, колективи Ульяновського аероклубу і Таганрозької зразкової автомобільної школи ДТСААФ звернулися із закликом до всіх первинних навчальних організацій оборонного товариства країни розгорнути соціалістичне змагання за дальше поліпшення оборонно-масової роботи і підвищення якості підготовки спеціалістів для Радянських Збройних Сил. В нашій області першими цю ініціативу підтримали активісти первинної організації ДТСААФ Морозівського вуглерозрізу комбінату «Олександріявугілля». Вони взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на 1975 рік. Тут готуватимуться водії-автомобілісти, мотоциклісти, машиністи, спеціалісти іншого профілю. Технічним навчанням буде охоплено п'яту частину всіх членів ДТСААФ.

З перших днів Всесоюзного місячника оборонно-масової роботи на вуглерозрізі читаються лекції на військово-патріотичну тематику, триває конкурс на кращу постановку оборонно-масової роботи в цехових і дільничних організаціях товариства. На вечорах бойової слави виступають кращі виробничники — учасники Великої Вітчизняної війни. 57-й річниці Збройних Сил СРСР присвячується кінофестиваль патріотичних фільмів. Поряд з галереєю портретів учасників Великої Вітчизняної війни дтсаафівські активісти обладнали стенд «Виховання вугільного розрізу на службі у Збройних Силах СРСР».

Пожвавилась на підприємстві і спортивно-масова робота. Голова первинної організації ДТСААФ Г. Сердюченко і фізкультурні активісти вирішили провести в цьому році 29 змагань з військово-технічних видів спорту. Буде підготовлено 65 спортсменів-розрядників, 25 інструкторів і суддів, всі допризовники складуть нормативи комплексу ГПО.

Комітет ДТСААФ разом з комітетом комсомолу вуглерозрізу серйозну увагу приділяє будівництву спортивних споруд. До травня юнаки та дівчата закінчать спорудження тиру, обладнають два навчальних класи, спортивний комплекс, автомотодром.

Діловитість дтсаафівців Олександрії варта наслідування. І хочеться сподіватись, що так працюватимуть всі активісти оборонного товариства Кіровоградщини.

В. МАШУК,
старший інструктор обкому ДТСААФ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

БК 07520, Індекс 61197, Зам. № 13064, Тираж 60 200.